

HENS is een verkorte variant van JOHANNES

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Johannes: van oorsprong Hebreeuwse naam Jochanan = 'Hij (= God) zal genadig zijn'.

*

Johannes, Apostel & Evangelist, Efese Klein-Azië; † ca 104; feest 27 december.

Hij was één van de 12 apostelen. Zijn broer was de apostel Jacobus de Meerdere (= de Oudere). Hij behoorde tot de intieme vriendenkring van Jezus. Met Petrus en Jacobus was hij getuige van de opwekking van Jairus' dochtertje, van Jezus' verheerlijking op de berg en van zijn doodsnood in de Hof van Olijven (Gethsemane). Johannes is de schrijver van het vierde evangelie. Daarin vertelt hij herhaaldelijk over een leerling die bij Jezus bijzonder geliefd was.

Algemeen wordt aangenomen dat dit Johannes zelf was. Op het eind van zijn evangelie vertelt hij dat Jezus vlak voor zijn dood aan het kruis aan hem, Johannes, de zorg voor zijn oude moeder toevertrouwde. Naast het evangelie heeft Johannes ook drie brieven geschreven. In de eerste staan de formidabele woorden '**God is liefde**'. Volgens de overlevering schreef hij ook het boek van de Openbaring of Apokalyps. Daarin wordt op symbolische wijze beschreven hoe de (Romeinse) wereld van oorlog, bloedvergieten en geweld zal vergaan en plaats zal maken voor een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar alle leed gelden en alle tranen afgeveegd zullen zijn.

Wordt hij afgebeeld als evangelist, dan heeft hij een adelaar bij zich. Geeft men hem weer als apostel, dan heeft hij een kelk in de hand, waar een slangetje of duiveltje uitkomt. Dit slaat op de legende dat men hem ooit heeft willen vergifigen, maar hij bleef bij het drinken ongedeerd! Men heeft hem ook dood willen martelen door hem in een grote ketel kokende olie te gooien. Ook dat overleefde hij. Hij moet op hoge leeftijd zijn gestorven.

De beroemde kerk van Sint-Jan in Den Bosch is naar hem genoemd.

*

Johannes de Doper, Jeruzalem, Palestina; voorloper van Jezus + ca 30; feest 24 juni.

Hij wordt beschouwd als de voorloper van Jezus de Messias. Hij doopte in de Jordaan een doopsel van bekering en kondigde aan: 'Na mij komt iemand die groter is dan ik; ik ben zelfs niet waard de riem van zijn sandaal los te maken' (dat was nederig slavenwerk!). Hij zag zijn optreden zelf als baanbrekend werk voor de Messias. Toen Johannes Jezus doopte, daalde er een duif op Hem neer, symbool van de Heilige Geest. Zo herkende hij in Jezus de lang verwachte Messias. Hij wees zijn leerlingen op Jezus met de woorden: "Zie, het Lam Gods."

Johannes riep op tot bekering. Hij wees zijn toehoorders erop dat geloven niet erfelijk is. Als je gelooft, kom je tot daden die daarbij horen. Doe je die dingen niet, dan is het een leugen als je zegt dat je gelooft, aldus Johannes. Zo leverde hij kritiek op de koning, Herodes. De relatie met zijn vrouw, Herodias, was volgens de bijbel ongeoorloofd en zondig. Onverschrokken klaagde Johannes de twee aan. Herodias greep de eerste de beste kans die haar geboden werd aan om die lastige profeet het zwijgen op te leggen. Als hun dochter Salome een verleidelijke dans opvoert bij een banket waar een aantal grootmogende heren bij aanliggen, belooft haar vader haar elke beloning die ze vraagt. Op aandringen van haar moeder vraagt ze het hoofd van Johannes de Doper op een schotel. Herodes zit ermee in, maar kan niet meer terug. Als Johannes' leerlingen ervan horen komen ze zijn lijk halen voor een eerbiedige begrafenis.

*

Hans (kloosternaam **Konrad**, bijgenaamd '**Broeder Kuno**') **Birndorfer** (ook **van Parzham**) ofm.cap; Altötting, Duitsland; kloosterling; † 1894; feest 21 april.

Hij heette eigenlijk Hans Birndorfer en werd in 1818 uit straatarme ouders in het Zuid-Duitse Parzham bij Passau geboren. Op 31-jarige leeftijd trad hij als broeder in bij de capucijnen. Veertig jaar lang deed hij dienst als portier in het Maria-heiligdom te Altötting. Daarmee is in feite zijn hele verhaal verteld.

Wat hem heilige maakte, speelde zich af in het verborgene. Alleen de mensen die bij hem aanklopten kregen er iets van te zien. Hij was een geliefd man. Voor pelgrims, zwerwers, armen en bedelaars had hij altijd voedsel, onderdak en een vriendelijk woord. Daarnaast bezat hij de gave mensen op liefdevolle wijze te doorzien. Er zijn gevallen bekend dat hij de toekomst voorzag. Maar het belangrijkste aan hem is toch zijn gebed. Zoals geliefden telkens als het maar even kan, elkaars nabijheid opzoeken, benutte hij alle stille momenten om bij zijn Heer te zijn. En het leek wel, alsof de Heer hetzelfde deed bij hem. Bij alles wat Kuno deed, kon je aan zijn bescheiden vriendelijkheid, zijn geduld en aandacht zien dat de Heer bij hem was.

Hij werd in 1934 heilig verklaard. Tot op de dag van vandaag is Broeder Kuno in Zuid-Duitsland bijzonder populair. In talrijke kerken treft men afbeeldingen van hem aan. Dan is hij gehuld in capucijner pij, en heeft hij een mand met broden bij zich; vaak bevinden zich kinderen bij hem.

Patroon van jongelingenverenigingen; wordt aangeropen in elke nood.